

... časom sa to pomínie

Čo sa pomínie, čo zostane? - Čo by malo pomínuť? Čo má zostať a pretrvať?

Väčšina z nás pozná chvíle, keď sme si mysleli, že niečo by mohlo byť vždy tak, ako je, alebo že by to tak mohlo zostať čo najdlhšie.

"Postoj chvíľa! Si krásna!" hovorí Faust v slávnej hre o takomto pociť, ktorý však sám pre seba vylučuje; bol to totiž uponáhľaný človek.

Peter, Jakub a Ján sú iní, keď im je umožnené zažiť Ježišovo premenenie a Peter to vhodne naznačí: Mohli by sme tu zostať, postaviť vám tri stany a zvečniť tento okamih alebo ho aspoň predĺžiť. --- Veľmi pochopiteľné - aj keď sa želanie nesplní a hneď nasleduje zostup z vrchu.

Existuje aj presný opak: situácie, v ktorých si želáme, aby už bolo po všetkom. Možno sa dokonca modlíme, aby to rýchlo prešlo.

Všetko, čo nie je v Bohu a pre neho, časom zanikne. V akej situácii Mária Wardová formulovala túto vetu?

Je 24. novembra 1627 a nachádza sa vo Viedni. Po založení v Mníchove sa všetko udialo veľmi rýchlo. Cisár vo Viedni, či skôr cisárovná, si želala aj školu pre dievčatá. Hoci bol nedostatok personálu a niektorí pred tým varovali, Mária sa rozhodla založiť do roka druhú školu. Všetko išlo dobre, až kým pred týždňom neprišla na návštevu biskupská delegácia. Bola relatívne priateľská, ale posledná otázka znela, prečo nepožiadali o povolenie miestneho biskupa. Pravdivo odpovedala, že sa spoliehali na cisára, rovnako ako sa spoliehali na kurfirsta v Mníchove. Je možné, že sa z toho čoskoro vyvinú problémy.

V liste svojej milovanej spolusestre Winefrid sa však Mária zameriava predovšetkým na svoje starosti. V Neapole sa objavuje odpor zo strany jezuitu. Ten sa postaral o to, že niektoré mladé ženy, ktoré sa už prihlásili, napokon nechcú vstúpiť do komunity. Píše: *"Otec M. a niekoľko ďalších bránia tomuto šťastiu, kým to Boh dovolí. Ale všetko, čo nie je v ňom a pre neho, sa časom pomínie."*

Mária Wardová mala želania a obavy. To všetko sa objavilo. Ale mala pre to aj niečo ako širší rámec. Tento rámec relativizoval problémy, ktoré doň vkladala. Pomáhal triediť medzi dôležitými vecami a vedľajšími účinkami. Umiestňoval všetko do širšieho kontextu, ktorý nebol jasne viditeľný, ale dal sa predpokladať a dalo sa oň oprieť.

V istom zmysle sa riadila Gamalielovou radou zo Skutkov apoštolov: "Nechajte týchto mužov ísť a prepustite ich, lebo ak je tento zámer alebo toto dielo od ľudí, rozpadne sa, ale ak je od Boha, nebudete ich môcť zničiť."

Mária tiež naznačila, ako rozpoznať, či je niečo konečne trvalé.

Čo je v Bohu: krása a poriadok stvorenstva a účel, pre ktorý sme stvorení: milovať.

Čo je pre Boha: naše malé úsilie budovať Božie kráľovstvo, keď sa stávame aktívnymi pre Boha a konáme v jeho mene.

Stojí za to o tom premýšľať:

Zmení sa niečo, keď celý svoj život alebo svoju súčasnú situáciu zasadím do tohto širšieho rámca?

Prežívam take chvíle svojho života, o ktorých môžem veriť, že boli a sú v Bohu a pre Boha?

... časom sa to pomíne